

maa vise en Smule mere Tilbageholdenhed. Jeg tror nemlig, at er der nogen Post paa Finansloven, paa hvilken den ærede Ordførers almindelige Betragtninger ere anvendelige og fuldt ud anvendelige, er det paa denne Bevilling til den dansk-amerikanske Mission. Dermed forholder det sig nemlig saaledes: For en Række Aar tilbage traadte nogle synske Præster sammen, som havde den Forestilling, at det kunde være hensigtsmæssigt og passende at interessere de danske Menigheder herhjemme for at staffe de skandinaviske Amerikanere dansttalende Præster. Men det lykkedes ikke de nævnte Præster i nogen betydelig Grad at interessere Menigheden for denne Sag. Det vilse sig, at af teologiske Kandidater meldte der sig ingen, og fra selve Teologernes Kreds var Interessen altsaa forholdsvis ringe. Naar jeg siger „ingen“, er det et rundt Ord, jeg stulde have sagt næsten ingen, men Følgen af, at der meldte sig næsten ingen, var den, at man maatte gaa over til, som det hed i selve Bestyrelsens Andragende den Gang, at udanne andre unge Mennesker, som ansaas skikede til at udbrede dansk Teologi i Amerika. Med Hensyn til disse andre unge Menneskers Uddannelse forholdt det sig saaledes, at det viste sig, at Foreningen ikke havde Penge hverken til disse andre unge Menneskers Undervisning eller til deres Underhold i Undervisningstiden, og af den Grund meldte man sig til Statskassen om Pengetilskud. Man ønskede 3,000 Kr. og fik dem som midlertidigt Tilskud til Foreningen for dansk-amerikansk Mission. De have nu staaet i en Række af Aar, jeg tror, det var fra 1883—84, altsaa en halv Snes Aar, og der kunde vist være nogen Grund til at sætte en Stopper for denne midlertidige Bevilling, som sikkert efter sin Ordlyd og efter, hvad der den Gang forelaa, ikke var bestemt til at staa til evig Tid paa den danske Finanslof. Men i Stedet for kommer der i Aar Forslag om et yderligere Bidrag, en Gang for alle ganske vist, idet denne Forening nu ønsker gennem sin Bestyrelse at sende en Inspektør over for at se, hvad disse danske Teologer bestille i Amerika. Jeg tror, at det vilde være en særdeles unyttig Bevilling, saaledes yderligere at sende 2,000 Kr. over for at se, hvor de 3,000 ere blevne af. Jeg tror, at det er at spille de 2,000 Kr.; lad det saa være gaaet med de 3,000, som det er, hvad jeg ikke ved noget om. Det, som er Hovedsagen, er, at vi staa over for en Opgave, som maa siges at ligge den danske Stat utvølig fjærent, nemlig den at gøre Propaganda i Amerika for den danske Teologi. Jeg nægter ikke, at

den danske Menighed herhjemme, som støtter Missionsvirksomhed paa adskillige Omraader, ogsaa kunde have en Interesse i at støtte en saadan Virksomhed i Amerika. Men naar det viser sig, at den danske Menighed aldeles ikke interesserer sig for den Sag, eller saa godt som ikke interesserer sig for den, at det ikke er lykkes at vække nogen som helst Interesse blandt Menighedens Medlemmer for den Sag, saaledes at det helt og holden staaar paa Staten, saa synes jeg, at den ærede Ordførers almindelige Betragtninger maa tynge med en særlig Vægt, naar han siger, at dette er noget, man burde være noget mere tilbageholdende med, end man hidtil har været. Jeg beklager, som sagt, at den ærede Ordfører ikke har anvendt sine almindelige Principper paa dette Spørgsmaal, jeg haaber, at Tinget vil følge Ordførers Motiver og Mindretallets Forslag paa dette Punkt. Jeg haaber det saa meget mere, som jeg antager, at den ærede Ordfører med Hensyn til hele denne Forening er omtrent lige saa blottet for Forkunskaber som vi andre. Jeg antager ikke, at den ærede Ordfører i alt Fald i Djebliffet er i Stand til at sige mig, om der overhovedet er Medlemmer i denne Forening uden for Bestyrelsen, og hvis jeg spørger om, hvor mange Penge der samles sammen i Bidrag til dette Formaal, tror jeg heller ikke, at den ærede Ordfører kan nævne mig nogen Sum, og jeg er bange for, at der overhovedet ikke er nogen Sum at nævne. Jeg ved ikke, om den ærede Kultusminister kender Summen af de Bidrag, som fra den danske Menighed samles til dette Formaal, i ethvert Fald antager jeg, efter hvad jeg kender til det fra tidligere Tid, at denne Sum ikke er noget meget forbløffende, det er i alt Fald ikke noget stort Tal. Dette er Grunden, hvorfor de tre Medlemmer, som her ere nævnte, ikke have ønsket at deltage i dette Forslag. De Herrer ville have set, at med Hensyn til Motiveringerne staa de tre Medlemmer helt og holden paa Udvalgets Standpunkt, men vi have med Hensyn til Indstillingerne ikke været saa heldige at samle Udvalget som Helhed om vort Forslag.

Jeg maa med det samme gøre en Bemærkning for det kongelige Teaters Bedkommende, idet jeg ganske kan slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Københavns 4de Valgtres (Scharling) udtalte om den Forstel, der er mellem Flektallets og Mindretallets Stilling lige over for Teatret. Det er ganske sikkert, at Flektallet staaar paa det Standpunkt at kræve Balance af